

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 471 final

2018/0248 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

{SWD(2018) 347} - {SWD(2018) 348} - {SEC(2018) 315}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Under de stora migrationsströmmarna under 2015 och 2016 har det finansiella och tekniska stöd som EU gett sina medlemsstater bidragit till en bättre hantering av utmaningarna på områdena asyl, migration och yttre gränser. Unionens budget har haft en avgörande roll som ett stöd för hanteringen av asylsökande och migranter, utveckling av sök- och räddningskapaciteten för att rädda människor som försöker nå Europa, hantering av effektiva återvändanden och andra åtgärder som kräver en samordnad insats inom ramen för den europeiska migrationsagendan.

EU:s budget är också central vad gäller att finansiera gemensamma åtgärder för en effektiv kontroll och övervakning av unionens yttre gränser för att kompensera avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna. Exempelvis har förvaltningen av unionens yttre gränser gått märkbart framåt i och med strategin med hotspots och en betydande förstärkning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Denna utveckling stöds fullständigt genom EU:s budget.

I oktober 2017 bekräftade Europeiska rådet behovet av att eftersträva ett övergripande tillvägagångssätt vad gäller migrationshantering med syftet att återupprätta kontrollen över de yttre gränserna, minska antalet personer som anländer irreguljärt och antalet dödsfall till sjöss, vilket bör grundas på en flexibel och samordnad användning av alla tillgängliga unionsinstrument och medlemsstaternas instrument.

Mot denna bakgrund innehöll kommissionens förslag av den 2 maj 2018 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 en avsevärd förstärkning av den övergripande unionsbudgeten för hanteringen av migration och de yttre gränserna genom att utöka den mer än 2,6 gånger, inbegripet en ökning av anslagen till de decentraliserade organen på detta område. Detta förslag täcker som sådant inte anslagen till organen och reglerar endast Asyl- och migrationsfonden som kommer att ge stöd till medlemsstaternas effektiva migrationshantering med en ram på 10 415 000 000 EUR (i löpande priser).

I artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges uttryckligen att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringen tillhandahåller konkreta ekonomiska medel, så att de båda principerna kan omsättas i praktiken.

Fonden kommer att bidra till en EU-migrationspolitik som är gedigen, realistisk och rättvis. En politik som tar hänsyn till värdsamhällenas och EU-medborgarnas behov och samarbetar nära med partner i hela världen. Fonden kommer att säkerställa att EU fortsätter att uppfylla våra skyldigheter mot de som behöver internationellt skydd, underlättar återvändande av personer som inte har rätt till att stanna och stöder lösningar för att ersätta irreguljära och okontrollerade migrationsströmmar med säkra och välhanterade vägar. Vi måste titta på de djupt rotade utmaningar som ligger bakom irreguljär migration, såsom underutveckling, befolkningsutveckling, bristande möjligheter, klimatförändringar och ojämlikhet. Endast en heltäckande migrationshantering som bygger på principerna om solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning kommer att ge hållbara resultat. Detta omfattar en lämplig fördelning av unionsmedel för att säkerställa att de medlemsstater som berörs mest har tillräcklig kapacitet

för att hantera de utmaningar som de ställs inför, till hela EU:s förmån. I detta sammanhang beaktas i kommissionens förslag de pågående insatserna för att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet och det nuvarande förhandlingsläget avseende Dublinförordningen och unionsramen för vidarebosättning där några inslag kan behöva anpassas för att återspegla resultaten när de har väl har slutförts.

En framgångsrik EU-migrationshantering är också beroende av en effektiv integrationspolitik. För detta ändamål kommer sammanhållningsfonderna och särskilt ESF+ att ge stöd för att på medellång och lång sikt underlätta integrationen av tredjelandsmedborgare efter den inledande mottagningsfasen, inbegripet integration på arbetsmarknaden. Som ett komplement till dessa insatser kommer fonden att stödja åtgärder från nationella regeringar, lokala och regionala myndigheter och det civila samhällets grupper som ägnar sig åt att främja tredjelandsmedborgares integration i värdsamhällena på kort sikt samt det ömsesidiga förtroendet. Detta förslag kommer att stödja åtgärder för mottagande och tidig integration av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i EU, vilka generellt genomförs på ett tidigt integrationsstadium efter ankomsten till EU:s territorium. Förslaget kommer också att bistå medlemsstaterna med att utveckla övergripande åtgärder såsom kapacitetsuppbyggnad, utbyten med värdsamhället, kampanjer för att öka medvetenheten eller samarbete och ömsesidigt lärande mellan medlemsstaterna i fråga om integration av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på EU:s territorium.

Fonden kommer också att bidra ekonomiskt till en ändamålsenlig återvändandepolitik vilket är en väsentlig del av ett välfungerande migrationssystem inom unionen. Den är också ett nödvändigt komplement till en trovärdig politik för laglig migrations och asyl samt ett viktigt verktyg i kampen mot irreguljär migration.

Fonden kommer att stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att få till stånd ett effektivt genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹, med ett snabbare återvändandesystem som är förenligt med respekten för de förfaranden och normer som gör att Europa kan säkerställa en human och värdig behandling av återvändande personer och en proportionerlig användning av tvångsåtgärder, i överensstämmelse med grundläggande rättigheter och principen om "non-refoulement". Vad gäller en hållbar återvändandepolitik kommer fonden att stödja en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande och samarbete med tredjeländer för att de ska fullgöra sina skyldigheter genom att erbjuda stöd såsom kapacitetsuppbyggnad för att hantera återvändanden, informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten samt stöd till återanpassningsåtgärder.

Fonden kommer att ta itu med de fortsatta behoven på områdena för asyl, integration och återvändande samtidigt som dess tillämpningsområde anpassas för att stödja utvecklingen av och mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens asylbyrå. Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Fonden kommer att stödja åtgärder som rör den yttre dimensionen som kompletterar de åtgärder som stöds av de relevanta externa instrumenten.

Den största utmaning som detta förslag syftar till att komma till rätta med är behovet av större flexibilitet vid förvaltningen av fonden jämfört med den nuvarande programperioden, men även behovet av verktyg för att säkerställa att finansieringen styrs till unionens prioriteringar och åtgärder med betydande mervärde för unionen. Det behövs därför nya mekanismer för

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

fördelningen av medel mellan delad, direkt och indirekt förvaltning för att beakta nya utmaningar och prioriteringar.

Centralt för fördelningen av finansieringen är flexibilitet vid fastställandet av rätt genomförandemetod och de teman som bör tilldelas finansiering, samtidigt som man upprätthåller en kritisk massa av förskottsfinansiering för strukturella och stora, fleråriga investeringar i linje med medlemsstaternas behov av att ytterligare utveckla sina migrationssystem. Tilldelningen av medel kommer också att till fullo beakta medlemsstaternas behov för att bli helt förenliga med unionens regelverk och behovet av att inrikta investeringarna på prioriteringar som är viktiga för EU.

Tilldelningen av medel till medlemsstaternas program kommer att bestå av ett fast belopp på 5 000 000 EUR och ett belopp som tilldelas på grundval av en fördelningsnyckel som återspeglar medlemsstaternas behov och det tryck de upplever på de tre centrala områden som omfattas av denna fond: asyl, laglig migration och integration och bekämpning av irreguljär migration, inbegripet återvändanden.

Fördelningsnyckeln kommer att beakta olika grupper och flöden av kategorier och återspegla dessa särdrag mellan medlemsstaterna, där vissa kan drabbas av ett större tryck avseende återvändanden och andra på integrationsområdet och påverkas på olika sätt under de olika stadierna av mottagning av tredjelandsmedborgare. Det föreslås att en viktning på 30 % ges till asylområdet, 30 % för området laglig migration och integration samt 40 % till området bekämpning av irreguljär migration, inbegripet återvändanden. I detta sammanhang föreslås att det inom asylområdet ges en viktning på 60 % till antalet första asylansökningar, 30 % viktning till antalet personer med internationellt skyddsstatus i en medlemsstat och en viktning på 10 % till antalet personer som har vidarebosatts. På integrationsområdet ges en viktning på 60 % till antalet första uppehållstillstånd och 40 % till det totala antalet tredjelandsmedborgare i en medlemsstat under ett visst år. När det gäller kriterierna för att bekämpa irreguljär migration, inbegripet återvändanden, tas det hänsyn till antalet utvisningsbeslut (50 %) och effektiva återvändanden (50 %), varvid den specifika situationen i en viss medlemsstat beaktas.

Andelen för medlemsstaternas program utgör 60 % av fondens totala finansieringsram. Det föreslås att medlemsstaterna förses med 50 % av finansieringsramen i början av programperioden, medan man behåller möjligheten att periodvis utöka anslaget. Enligt planen görs ett fast tillägg på 10 % av finansieringsramen efter halva tiden (teknisk justering av fördelningsnyckeln med förbehåll för ekonomiska resultat, dvs. att en medlemsstat bör ha lämnat in betalningsansökningar som omfattar minst 10 % av de ursprungliga betalningsbemyndigandena).

Återstående 40 % bör förvaltas genom en tematisk del som regelbundet kommer att finansiera ett antal prioriteringar som fastställs i kommissionens finansieringsbeslut. Denna del ger flexibilitet i förvaltningen av fonden genom att möjliggöra fördelning av medlen till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ och till följande komponenter:

- Stöd för särskilda åtgärder, varigenom man tillhandahåller ytterligare finansiering för särskilda åtgärder med högt EU-mervärde, genom medlemsstaternas program, i detta sammanhang kommer särskild vikt fästas vid att främja effektiva återvändanden.
- Stöd för unionsåtgärder, som hanteras genom direkt och indirekt förvaltning.

- Stöd för vidarebosättning och solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser mellan medlemsstaterna.
- Bistånd i nödsituationer.
- Stöd till det europeiska migrationsnätverket.

Programplaneringen av åtgärder inom den tematiska delen sker genom årliga eller fleråriga arbetsprogram som antas genom kommissionens genomförandebeslut. Delen kommer att göra det möjligt att ta itu med nya prioriteringar eller vidta brådskande åtgärder med den genomförandemodell som är bäst lämpad för det politiska målet.

En ytterligare förenkling av genomförandet av fondens förvaltning, i synnerhet genom att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt med regler som är tillämpliga på förvaltningen av andra unionsfonder (det s.k. ”enhetliga regelverket”), tillhandahålla bättre vägledning om förvaltnings- och kontrollsystem och revisionskrav samt att säkerställa att reglerna för stödberättigande vid delad förvaltning möjliggör användning av förenklade kostnadsalternativ fullt ut.

Det är viktigt att maximera mervärdet för EU på området migrationshantering och att genomföra en förbättrad övervaknings- och utvärderingsram för att stärka den prestationsbaserade förvaltningen. I syfte att stödja det arbete som görs för att säkerställa en övergripande strategi för migrationshanteringen som bygger på solidaritet och ansvar mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna och uppnå målet att säkerställa en hållbar gemensam unionspolitik om asyl och invandring, bör en asyl- och migrationsfond (AMF) inrättas för att tillhandahålla medlemsstaterna lämpliga ekonomiska resurser.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Denna förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden bygger vidare på de resultat och investeringar som uppnåtts med stöd från dess föregångare, dvs. Europeiska flyktingfonden², Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare³, Europeiska återvändandefonden⁴ för perioden 2007–2013 och Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) för perioden 2014–2020 som inrättades genom förordning (EU) 516/2014⁵.

² Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar och om upphävande av rådets beslut 2004/904/EG (EUT L 144, 6.6.2007, s. 1).

³ Rådets beslut 2007/435/EG av den 25 juni 2007 om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 168, 28.6.2007, s. 18).

⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 45).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om

Fonden kommer att fortsätta stödja EU:s övergripande politik på områdena migration, integration och återvändande, såsom stöd till att stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension, stödja solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmarna, stödja laglig migration till medlemsstaterna och främja utvecklingen av proaktiva strategier för invandring med respekt för tredjelandsmedborgare integrationsprocess, stödja utökandet av medlemsstaternas kapacitet och främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier samt utveckling av partnerskap och samarbete med tredjeländer.

En mer intensiv EU-migrationspolitik kräver dock åtgärder inom hela det spektrum av verktyg som står till förfogande. I detta sammanhang kommer medlemsstaternas arbete som stöds av fonderna att vara mer effektivt om det kompletteras och stöds genom unionsorganens relevanta verksamhet, i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, vilka kommer att spela en avgörande roll vad gäller att identifiera sårbarheter och bistå medlemsstaterna med att ta itu med dem, bland annat genom gemensamma insatser, utbildning och utplacering av expertis.

Fonden kommer att fungera i full komplementaritet med dessa organ, för vilka en betydande förstärkning föreslås för den kommande perioden. I sitt meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum* föreslår kommissionen att ett belopp på 865 000 000 EUR (i löpande priser) tilldelas unionens organ på migrationsområdet⁶. Denna förordning omfattar inte finansieringen av dessa organ. Deras finansiering fastställs under det vanliga årliga budgetförfarandet. Kommissionen föreslår dessutom att ett belopp på 12 013 000 000 EUR (i löpande priser) tilldelas för att stödja en betydlig utökning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och göra den fullständigt operativ med en fast styrka på ungefär 10 000 gränsbevakningstjänstemän⁷ och en välfungerande Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA).

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Unionens migrationspolitik, och i förlängningen Asyl- och migrationsfonden, är beroende av synergieffekter och samstämmighet med relevant EU-politik såsom gränsförvaltning, inre säkerhet, social delaktighet och integration av tredjelandsmedborgare och unionens externa politik till stöd för tredjeländer.

De olika delarna av migrationshanteringen kräver en samordnad strategi för ett antal av unionens finansieringsinstrument vilket skulle stödja genomförandet av de externa och interna aspekterna av EU:s politik. EU:s externa instrument har en viktig roll att spela när det gäller att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration, garantera tillgång till internationellt skydd, förbättra gränsförvaltningen och fortsätta arbetet med kampen mot smuggling av migranter och människohandel, stödja genomförandet av återvändandeåtgärder samt hanteringen av unionens politik för laglig migration. Därför kommer migration att vara ett område som står i centrum i förslagen om unionens externa instrument. De åtgärder i, och

upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

⁶ COM(2018) 321 final.

⁷ ”En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum: Flerårig budgetram 2021–2027, COM(2018) 321, 2.5.2018.

med anknytning till, tredjeländer som finansieras genom fonden bör genomföras i fullständig samverkan, samordning och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen bör fonden inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i migrationshanteringen på områden av intresse för unionens migrationspolitik.

Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska socialfonden+ (ESF+), å andra sidan, omfattar viktiga bestämmelser för att täcka en långsiktig integration av tredjelandsmedborgare samtidigt som denna fond snarare kommer att fokusera på tidiga integrationsåtgärder. Andra program såsom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Erasmus + kommer också att stärka bestämmelserna om migranter och flyktingar. Alla dessa instrument måste samverka för att maximera effekterna av deras stöd.

Synergier kommer också att säkerställas med fonden för rättsliga frågor, rättigheter och värden som bidrar till prioriteringar och mål som är kopplade till en bättre migrationshantering, främjande av inkludering och åtgärder för att komma till rätta med människohandel. Dessutom kommer förenlighet och synergier att sökas med instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning och Fonden för inre säkerhet utöver de ovannämnda fonderna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Enligt artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen ”erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Den rättsliga grunden för de föreslagna unionsåtgärderna finns i förteckningen över åtgärder i artikel 77.2 samt i artikel 79.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), såsom den gemensamma viseringspolitiken, kontroll av personer vid de yttre gränserna, åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna samt bekämpning av människohandel.

Noteras bör även artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att den unionspolitik som fastställs i det andra kapitlet i avdelning V i den tredje delen av EUF-fördraget och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stöd inom ramen för delad förvaltning, i det huvudsakliga syftet att förenkla genomförandet av politiken, antog kommissionen dessutom den 29 maj 2018 ett förslag till en förordning om gemensamma

bestämmelser⁸. Den del av AMF som genomförs med delad förvaltning omfattas av dessa gemensamma bestämmelser.

De olika fonder inom delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma principer, såsom partnerskap. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatnriktade. Därför innehåller den nödvändiga villkor och arrangemang för övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om regler för stödberättigande, ekonomisk förvaltning samt förvaltnings- och kontrollsystem.

Fonden kommer att vara öppen för associering av tredjeländer i enlighet med de villkor som fastställs i ett särskilt avtal som omfattar tredjeländers deltagande i Asyl- och migrationsfonden, där deras bidrag och fördelar samt villkoren för deltagandet fastställs.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Hantering av migrationsströmmarna innebär utmaningar som är allt mer gränsöverskridande och i sådan omfattning att de inte kan hanteras av medlemsstaterna själva. Med tanke på att migration kräver betydande resurser och kapacitet i medlemsstaterna och för att säkerställa en övergripande strategi som baseras på ömsesidigt förtroende, solidaritet, ansvarsfördelning, samarbete och samordning mellan medlemsstaterna och EU:s institutioner finns det ett klart mervärde med unionens insatser på detta område och att EU:s budget används.

I detta sammanhang förväntas Asyl- och migrationsfonden ge ett mervärde genom att säkerställa en effektivare användning av offentliga medel genom att stärka det gemensamma europeiska asylsystemet genom inrättande av gemensamma regler och förfaranden, utveckla medlemsstaternas kapacitet att ta emot personer i behov av internationellt skydd, främja användningen av lagliga vägar för migranter, att säkerställa unionens långsiktiga konkurrenskraft och framtiden för den europeiska sociala modellen, stödja integrering av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i unionen samt minska incitamenten till irreguljär migration genom en hållbar politik på området återvändande och återtagande.

När det gäller den yttre dimensionen av inrikes frågor är partnerskap och samarbete med tredjeländer en viktig del av unionens migrationspolitik för att säkerställa en lämplig hantering av migrationsströmmarna och för att uttrycka solidaritet med de tredjeländer som utsätts för ett migrationstryck genom vidarebosättningsinitiativ. Det står klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som EU behöver för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa migrationsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom det mesta av finansieringen kommer att genomföras i enlighet med principen om delad förvaltning och med iakttagande av medlemsstaternas behörighet, samtidigt som det fullt ut erkänns att insatser bör göras på lämplig nivå och att unionens roll inte bör gå utöver vad som är nödvändigt.

⁸ Förordning EU .../...

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och omfattas av utrymmet för att vidta åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget. Målen och motsvarande finansieringsnivåer står i proportion till vad instrumentet syftar till att uppnå. De åtgärder som planeras genom detta förslag rör den europeiska dimensionen av asyl och migration.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en asyl- och migrationsfond.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingarna av de föregående finansieringsinstrumenten. Det bygger på efterhandsutvärderingen av Europeiska flyktingfonden, Europeiska integrationsfonden och Europeiska återvändandefonden⁹ (programperioden 2007–2013) samt halvtidsutvärderingen av Amif (programperioden 2014–2020). Vad gäller olika utvärderingskriterier har följande iakttagelser gjorts:

Vad gäller **ändamålsenlighet** har Amif haft en viktig roll för att förbättra asylsystemen och stärka mottagningskapaciteten i medlemsstaterna. På grund av migrationskrisen prioriterades särskilt asylområdet i många länder. Amif noterade också betydande framsteg vad gäller de mest utsatta, däribland ensamkommande barn, flyktingar och asylsökande i regioner såsom Nordafrika och Afrikas horn, varigenom synligheten av dess externa dimension ökade. Det finns dock begränsade belägg för en ökad kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera asylsystemen och även om EU:s vidarebosättningsprogram har gjort framsteg har det endast i begränsad omfattning bidragit till att inrätta, utveckla och genomföra nationella vidarebosättningsprogram.

Amif har gjort goda framsteg i fråga om integration av tredjelandsmedborgare där huvudsakligen kortsiktiga integrationsåtgärder har prioriterats framför långsiktiga åtgärder, medan begränsade framsteg hittills har gjorts kring laglig migration, sannolikt på grund av kontextuella faktorer. Resultaten av dessa åtgärder är ännu inte synliga eftersom integration är en långsiktig process.

Behovet av rättvisa, hållbara och effektiva återvändandestrategier har varit ett mål som blir allt viktigare i de flesta medlemsstater, och trots att både antalet frivilliga och påtvingade återvändanden ökar stadigt med fondens stöd visar resultaten att Amif har bidragit i begränsad omfattning till ett effektivt genomförande av återvändandestrategier.

Solidariteten och ett delat ansvar mellan medlemsstaterna har stärkts huvudsakligen genom bistånd i nödsituationer, omplaceringsmekanismer och EU:s vidarebosättningsprogram. Tillgängliga uppgifter tyder på att nationella program i begränsad omfattning har bidragit till både överföring av asylsökande och överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd, jämfört med omplaceringsmekanismen.

⁹

Dessa är de fonder som var föregångare till Amifs programperiod 2007–2013.

Amif har bidragit betydligt till medlemsstaterna i nödsituationer, främst genom nödbistånd, vilket har varit ett mycket viktigt instrument vad gäller att stärka solidariteten. Den har underlättat en snabb och riktad respons i samordning och samverkan med instrumentet för krisstöd¹⁰.

Vad gäller **effektivitet** tyder de tillgängliga uppgifterna från utvärderingen överlag på att resultaten av fonden har uppnåtts till rimliga kostnader räknat i både personal- och ekonomiska resurser. Även om starten för att genomföra de nationella programmen försenades verkar fondens övergripande genomförande vara på rätt spår, tack vare ett nödbistånd för att överbrygga finansieringsbristen och tillgodose omedelbara behov med hjälp av ett flexibelt tillvägagångssätt som tillämpas på dess förvaltning. Förvaltnings- och kontrollåtgärderna har också varit lämpliga och ändamålsenliga med strikta mekanismer för att säkerställa att fonden genomförs på ett korrekt sätt och att bedrägerier och oegentligheter förhindras.

I detta skede finns det få belägg för en betydande **minskning av den administrativa bördan**, även om Amif har lett till **förenkling** jämfört med tidigare. Flera nya administrativa och förvaltningsförfaranden infördes, med beaktande av erfarenheter från de tidigare fonderna. Dessa omfattar antagande av riktlinjerna för bättre lagstiftning och verktygslådan och insamling av indikatorer för att säkerställa att resultaten mäts på ett lämpligare sätt.

De flesta av de innovativa åtgärderna (t.ex. förenklade kostnadsalternativ, flerårig programplanering) anses vara särskilt användbara för stödmottagarna och verkar ha lett till en förenkling. Trots att förenklingar lett till förbättringar verkar de nationella regler och förfaranden som tillämpas enligt de nationella programmen leda till en måttlig till hög administrativ börda, vilket påverkar effektiviteten.

Trots utmaningarna är Amif fortfarande mycket **relevant** eftersom den har visat sig vara tillräckligt flexibel, bred och heltäckande för att tillgodose olika behov och de nationella programmen överensstämmer med medlemsstaternas behov. Medlemsstaternas skiftande behov under genomförandeperioden kräver dock ett flexiblere system för de finansiella anslagen. Behoven är mycket olika mellan medlemsstaterna och olika områden, t.ex. asyl, integration och återvändande, volymen och räckvidden har varierat men i allmänhet ökat. Asylområdet har prioriterats i många länder. Till följd av migrationskrisen blev Amifs räckvidd annorlunda än vad som ursprungligen planerats och den ursprungliga finansieringsnivån visade sig vara otillräcklig.

Det vidtogs åtgärder under fondens utformning, planering och programplanering för att säkerställa att den var **enhetlig**, ett komplement till och anpassad till EU:s andra finansieringsinstrument och EU:s relevanta centrala politiska strategier. Under genomförandet säkerställde kommissionen att EU:s fonder med liknande mål användes på ett samordnat sätt. På nationell nivå säkerställde de stora flertalet medlemsstater samstämmighet och komplementaritet genom att inrätta samordningsmekanismer, främst i form av övervakningskommittéer med de myndigheter som deltar i genomförandet av fonderna.

Det verkar dock finnas utrymme för att förbättra kommunikationen vad gäller den interna samstämmigheten mellan olika genomförandemekanismer för Amif på grund av att vissa stödmottagare inte känner till så väl de åtgärder och projekt som stöds inom ramen för Amif,

¹⁰ Rådets förordning (EU) 2016/369 av den 15 mars 2016 om tillhandahållande av krisstöd inom unionen.

särskilt avseende unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Det finns dock få bevis på inkonsekvenser, överlappningar och dubbelarbete varken internt eller externt.

På det hela taget har Amif genererat ett betydande **EU-mervärde** trots fondens relativt begränsade storlek jämfört med de utmaningar som krisen medförde under denna period. Det huvudsakliga EU-mervärdet följer av den gränsöverskridande dimensionen av vissa insatser (unionsåtgärder och det europeiska migrationsnätverket) samt fördelning av bördor på EU-nivå, som bland annat stöds genom bistånd i nödsituationer och omplaceringsmekanismen inom ramen för nationella program som båda är ett bevis på att solidaritetsprincipen tillämpades.

Amif har gett ett betydande EU-mervärde vad gäller

- (i) säkerställa en effektiv och ändamålsenlig hantering av migrationsströmmar på EU-nivå (effekter på volymen),
- ii) en förbättring av de förfaranden som rör migrationshantering och ett ökat kunnande och ökad kapacitet (effekter på processerna),
- iii) möjlighet för medlemsstaterna att nå fler migranter, asylsökande, flyktingar och tredjelandsmedborgare (effekter på räckvidden), och
- iv) de innovationer som genereras på nationell och europeisk nivå genom genomförande av åtgärderna (effekter på roller).

Avsaknad av Amif-finansiering skulle ha inverkat negativt på kvaliteten i EU:s respons på migrationskrisen och medlemsstaternas förmåga att samarbeta och genomföra lösningar. Ett avbrott i stödet skulle sannolikt ha lett till betydande negativa konsekvenser och till en minskning på räckvidden och kvaliteten på de åtgärder som genomfördes samt försenat eller till och med avbrutit genomförandet av åtgärderna, inbegripet tillämpningen av principerna om solidaritet, ansvarsfördelning och ömsesidigt förtroende.

Inom ramen för AMIF har **hållbarhet** varit mycket viktigt genom mekanismer som införts under programplanerings- och genomförandestadiet via olika genomförandemekanismer, även om det gjorts i mindre utsträckning vid bistånd i nödsituationer (på grund av åtgärdernas karaktär). Hållbarhetskriterierna skulle kunna beaktas i större utsträckning vid utformningen av Amifs interventioner.

Huruvida åtgärdernas effekter är hållbara (effekter som varar efter att interventionen upphört) och den finansiella hållbarheten (åtgärder som kan fortsätta efter att Amif-finansieringen upphört) varierar mellan olika genomförandemekanismer, medlemsstater och särskilda mål och är beroende av att en helhetssyn tillämpas. Huruvida effekterna är hållbara i förhållande till målgrupperna kommer sannolikt att variera beroende på de områden som ligger i fokus – det är troligt att integrations- och asylresultat är varaktiga om de är inriktade på mer långsiktiga behov, medan resultat avseende återvändandebeslut är mer hållbara om de grundar sig på program för frivilligt återvändande och stöds genom insatser för återintegrering.

• **Samråd med berörda parter**

Två särskilda öppna offentliga samråd hölls om EU-fonderna på området migration och säkerhet den 10 januari–9 mars 2018. Överlag betonade de svarande behovet av en förenkling av finansieringsinstrumenten för inrikes frågor, större flexibilitet (särskilt vad gäller förmågan att hantera migrations- och säkerhetsrelaterade kriser) samt ökad finansiering och mer stöd på områden med en hög nivå av ansvarsfördelning (t.ex. asyl- och gränsförvaltning) och/eller samarbete mellan medlemsstaterna och med organ på området inrikes frågor. Svarandena

framhöll att sådana åtgärder kan förbättra finansieringsinstrumentens ändamålsenlighet och effektivitet och öka EU-mervärdet. De berörda parterna lyfte också fram behovet av större inrikespolitiskt inflytande i tredjeländer.

Medlemsstaternas ansvariga myndigheter rådfrågades inom ramen för kommittén för Amif och Fonden för inre säkerhet. Medlemsstaterna lämnade synpunkter på de viktigaste finansieringsprioriteringarna, problemen, fondernas struktur och genomförandemetoder. Man rådfrågade också andra viktiga berörda parter och stödmottagare av finansiering från Amif och Fonden för inre säkerhet genom direkt och indirekt förvaltning, såsom internationella organisationer och det civila samhällets organisationer, liksom organ på området inrikes frågor.

De berörda parterna höll med om att EU:s utgifter bör återspegla de prioriteringar och politiska åtaganden som görs på EU-nivå och stödja genomförandet av EU:s regelverk för inrikes frågor, för att maximera mervärdet för unionen. De påkallade att tillräcklig finansiering bör göras tillgänglig för att möta aktuella och nya utmaningar. Tillräcklig finansiering bör också tillhandahållas för organen på området inrikes frågor, i linje med deras ökande verksamhet. De berörda parterna var eniga om behovet av mer inbyggd flexibilitet i fondernas struktur. De ansåg att de fleråriga programmen bör bibehållas, för att ha tillräcklig flexibilitet för att kunna reagera på föränderliga omständigheter. De icke-statliga organisationerna ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

Samråden bekräftade att det rådde enighet bland de centrala berörda parterna om behovet av ett bredare tillämpningsområde för EU-finansiering, även när det gäller dess externa dimension, genom att öka effekterna av politiken för inrikes frågor, förenklingen av genomförandet och större flexibilitet, i synnerhet för att reagera på nödsituationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2016 och fortsatte 2017 och 2018. Som en del av detta arbete utfördes en studie om budgetramen under 2017 och 2018 till stöd för den konsekvensbedömning som inleddes i september 2017. Dessa studier är en sammanställning av tillgängliga resultat från utvärderingar av de befintliga finansieringsinstrumenten och från samråden med berörda parter, och de utreder de problem, mål och politiska alternativ – även deras sannolika konsekvenser – som tas upp i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har gjorts för detta förslag. Konsekvensbedömningen omfattade följande: Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Fonden för integrerad gränsförvaltning som består av instrumentet för gränsförvaltning och visering samt instrumentet för tullkontrollutrustning. Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

I konsekvensbedömningen behandlades olika alternativ för genomförandet av finansieringen, med hänsyn till överensstämmelse och komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument, den externa dimensionen av migrations- och säkerhetsfinansieringen, flexibilitet i en stabil ekonomisk miljö (inklusive den tematiska delen), genomförandeformer (delad, direkt och indirekt förvaltning), möjligheten att tillhandahålla bistånd i nödsituationer samt mekanismen för halvtidsöversyn. Det rekommenderade alternativet är en blandning av

alternativ som bygger på resultaten och rekommendationerna från efterhandsutvärderingen av de tidigare fonderna (programperioden 2007–2013) och halvtidsutvärderingarna av de nuvarande fonderna (programperioden 2014–2020).

I konsekvensbedömningen beaktas rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll. I tabellen nedan sammanfattas de viktigaste övervägandena och rekommendationerna till förbättring som mottagits för Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet och hur rapporten från konsekvensbedömningen har ändrats för att avspegla dem.

Viktigaste överväganden från nämnden för lagstiftningskontroll	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
I rapporten förklaras inte hur ökade EU-befogenheter på dessa områden (för inrikes frågor) och byråernas utvidgade roll kommer att påverka det övergripande systemet.	För Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet har rapporten reviderats för att förklara hur EU:s ökade befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive fonds roll (avsnitt 3.2). Genom sin centrala roll i genomförandet av unionens migrations- och säkerhetspolitik kommer byråerna för inrikes frågor att spela en viktig roll under programplaneringen av nationella program, medan deras övervakning ligger till grund för halvtidsöversynen. Byråernas utvidgade mandat skulle inte syfta till att ersätta de uppgifter som för närvarande utförs av medlemsstaterna, utan snarare till att förbättra och uppgradera unionens och medlemsstaternas åtgärder på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet.
Ytterligare överväganden och rekommendationer till förbättring	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
1) Rapporten bör lägga fram de huvudsakliga ändringarna av programstrukturen och prioriteringarna jämfört med den pågående programperioden. Dessutom bör omfattningen av den externa delen av programmet klargöras i rapporten, dvs. dess komplementaritet med de externa instrumenten.	Rapporten har reviderats för att presentera de viktigaste ändringarna av programstrukturen jämfört med den pågående programperioden (avsnitt 3.2) och för att klargöra omfattningen av den externa delen och dess komplementaritet med de externa instrumenten (avsnitt 3.3). Fondernas mål är baserade på deras föregångare som i allmänhet ansågs vara tillräckligt omfattande för att stödja genomförandet av EU:s politiska prioriteringar och ge mervärde för EU. Anpassningarna av prioriteringar och åtgärder återspeglar den politiska utvecklingen och behovet av synergieffekter med andra EU-fonder. Interventioner med en extern dimension kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, i synnerhet med EU:s externa instrument.
2) Rapporten bör också förklara hur utvidgningen av EU:s befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive programs roll. Ökar behovet av	Se de ändringar som gjorts i rapporten avseende de viktigaste övervägandena från nämnden för

åtgärder på nationell nivå, för delegering till byråerna, eller prioriteras vissa interventioner ner?	lagstiftningskontroll ovan.
3) Nämnden förstår att den nya mekanismen för prestationsreserver fortfarande var under utveckling vid utarbetandet av rapporten. I den slutliga versionen bör den valda mekanismen dock uppdateras, klargöras och motiveras mot bakgrund av erfarenheter från andra EU-fonder (som muntligen förklarades för nämnden).	Rapporten har reviderats för att uppdatera och klargöra den valda mekanismen, med beaktande av erfarenheter från andra EU-fonder och utvecklingen inom ramen för utarbetandet av den framtida förordningen om gemensamma bestämmelser för delad förvaltning (avsnitt 4.1.4). Ingen särskild prestationsreserv presenteras i det rekommenderade alternativet. En miniminivå för genomförandet av budgeten anges för tilldelning av tilläggsfinansiering i den tekniska justeringen efter halva tiden, medan prestationselement skulle tas i beaktande vid tillhandahållande av ytterligare medel via den tematiska delen.
4) I rapporten bör det klargöras hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera inom finansieringsramarna för var och en av de tre fonderna för migration och säkerhet, och att användningen av bistånd i nödsituationer bör vara begränsad till följd av den nya flexibilitet som möjliggörs genom den tematiska delen. Den bör förklara varför den här mekanismen är att föredra framom nödsituationsfinansieringen under den föregående programperioden.	Rapporten har reviderats för att klargöra hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera (avsnitt 4.1.3). Bistånd i nödsituationer som ges genom fonderna bör vara ett komplement till reserven för katastrofbistånd (under EU:s budget) och användas i tydligt definierade situationer. På grund av den inbyggda flexibiliteten i den tematiska delen förväntas användningen av bistånd i nödsituationer vara mer begränsad än under den pågående programperioden. Bistånd i nödsituationer kan genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning.
5) Övervakningsarrangemangen beskrivs inte i tillräcklig detalj. Av rapporten bör det framgå hur programmets framgång kommer att definieras och mätas.	Rapporten har reviderats (avsnitt 5,1) för att beskriva mätningen av programmets framgång. Den kommer att baseras på de mål kommissionen och medlemsstaterna har fastställt, enligt överenskommelse i de nationella programmen, och en efterföljande mätning av framsteg utifrån dessa mål, genom output- och resultatindikatorer som ingår i lagstiftningsförslagen. Rapporteringskrav för delad förvaltning fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Lagstiftnings ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser (som är gemensam för flera politikområden som omfattas av delad förvaltning) kommer att säkerställa en förenkling av fonden genom, i möjligaste mån, användning av gemensamma regler, övervakning, kontroll och revisioner för genomförandet av programmen, bland annat genom att förenklade kostnadsalternativ används på ett bättre sätt. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och följa principen om samordnad revision för att minska den administrativa bördan.

Ytterligare förenkling vid direkt förvaltning kommer att uppnås genom att använda gemensamma kommissionsövergripande it-verktyg (förvaltningssystemet för e-bidrag).

- **Grundläggande rättigheter**

Ekonomiskt stöd från unionens budget är nödvändigt för genomförandet av Asyl- och migrationsfonden för att stödja medlemsstaterna genom att säkerställa gemensamma regler

och förfaranden för att ta emot personer i behov av internationellt skydd, främja fler lagliga vägar för migranter, stödja integrering av tredjelandsmedborgare samt minska incitamenten till irreguljär migration genom en hållbar återvändande- och återtagandepolitik. Dessa mål kommer att eftersträvas i full överensstämmelse med unionens åtaganden i fråga om grundläggande rättigheter. Detta kommer att övervakas noggrant under genomförandet av fonden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om en flerårig budgetram ingår 10 415 000 000 EUR (i löpande priser) till Asyl- och migrationsfonden och 865 000 000 EUR (i löpande priser) för de relevanta decentraliserade byråerna för perioden 2021–2027.

Genomförandet kommer att ske genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. De samlade medlen kommer att tilldelas enligt följande: 60 % till medlemsstaternas program som genomförs genom delad förvaltning och 40 % till den tematiska delen för särskilda åtgärder på nationell eller gränsöverskridande nivå, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning, solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser och det europeiska migrationsnätverket. Finansieringsramen för den tematiska delen kommer också att användas för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Finansieringen genomförs genom delad förvaltning av medlemsstaterna och direkt/indirekt förvaltning av kommissionen.

Övervaknings- och utvärderingsramen kommer att förbättras, bland annat genom en bättre metod för att spåra investeringar från relevanta EU-fonder för att stimulera snabba resultat och säkerställa att utvärderingar kan bidra på ett effektivt sätt vid eventuella framtida revideringar av politiska ingripanden. Detta kommer att ske genom bättre indikatorer, närmare samarbete med relevanta partner samt en mekanism för att uppmuntra resultat. Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016¹¹, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma fondens praktiska effekter på grundval av dess indikatorer/mål och en detaljerad analys av i vilken utsträckning fonden kan anses vara relevant, ändamålsenlig och effektiv, ger ett tillräckligt europeiskt mervärde och stämmer överens med EU:s övriga politik. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister/problem och möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera deras effekter.

Vid delad förvaltning förväntas medlemsstaterna rapportera om genomförandet av sina program regelbundet och lämna in en slutrapport över resultaten i slutet av programperioden.

¹¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser i den föreslagna förordningen innehåller dess syfte, tillämpningsområde och centrala definitioner. Det krävs att alla åtgärder som stöds inom ramen för förordningen är förenliga med tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning. I kapitlet anges också målen med förordningen. Det föreslagna tillämpningsområdet för dessa artiklar bygger till stor del på den gällande Amif-förordningen, samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling, såsom den europeiska migrationsagendan och behovet av att ge ett snabbt svar på framväxande migrationsutmaningar både inom EU och i samarbete med andra länder.

Kapitel II – Budget- och genomföranderam innehåller allmänna principer för det stöd som ges enligt denna förordning och förmedlar vikten av konsekvens och komplementaritet med relevanta EU-finansieringsinstrument. Genomförandemodellerna för de åtgärder som stöds av förordningen fastställs, dvs. delad, direkt och indirekt förvaltning. Den föreslagna blandningen av genomförandemodeller bygger på de positiva erfarenheterna av denna kombination vid genomförandet av det nuvarande finansieringsinstrumentet.

I det första avsnittet av kapitlet fastställs finansieringsramen. I förslaget anges ett belopp för fondens totala finansieringsram och dess användning genom olika genomförandeformer.

I det andra, tredje och fjärde avsnittet beskrivs fondens genomföranderam med hjälp av genomförandemetoder, såsom program från kommissionen och medlemsstaterna. Det fastställs detaljerade bestämmelser om halvtidsöversynen och för genomförandet av särskilda åtgärder, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, tekniskt bistånd, finansiella instrument, budgetgarantier och driftsstöd.

Det sista avsnittet innehåller nödvändiga bestämmelser om medlemsstaternas resultatrapporter, övervakning och utvärdering.

Kapitel III – Övergångs- och slutbestämmelser innehåller bestämmelser om att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, samt bestämmelser om kommittéförfarandet. Det omfattar dessutom tillämpningen av förordningen om gemensamma bestämmelser på den föreslagna förordningen, föreslås att det tidigare finansieringsinstrumentet ska upphävas och det anges ett antal övergångsbestämmelser. Datumet för ikraftträdandet av den föreslagna förordningen är fastställt och det anges att förordningen kommer att vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen från och med den 1 januari 2021.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de framväxande migrationsutmaningarna som kännetecknas av behovet av att stödja starka mottagnings-, asyl-, integrations- och migrationssystem i medlemsstaterna, förebygga och på lämpligt sätt hantera pressade situationer och ersätta irreguljära och otrygga ankomster med lagliga och säkra vägar, är det av avgörande betydelse att investera i en effektiv och samordnad migrationsförvaltning i unionen för att förverkliga EU:s mål om att utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (2) Vikten av en samordnad strategi från unionens och medlemsstaternas sida återspeglas i den europeiska migrationsagendan från maj 2015 där det betonades att det finns ett behov av en konsekvent och tydlig gemensam politik för att återställa förtroendet för EU:s förmåga att samla europeiska och nationella insatser för att hantera migrationen och samarbeta på ett effektivt sätt, i enlighet med principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, vilket bekräftades i halvtidsöversynen från september 2017 och lägesrapporten från mars och maj 2018.
- (3) I sina slutsatser av den 19 oktober 2017 bekräftade Europeiska rådet behovet av att eftersträva ett övergripande, pragmatiskt och beslutsamt tillvägagångssätt för en migrationshantering som syftar till att återupprätta kontrollen av de yttre gränserna och minska antalet irreguljära inresor och dödsfall till sjöss, och som bör grundas på en flexibel och samordnad användning av alla tillgängliga unionsinstrument och medlemsstaternas instrument. Europeiska rådet påpekade vikten av att avsevärt

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

förbättra återvändanden genom åtgärder både på EU-nivå och medlemsstatsnivå, såsom effektiva återtagandeavtal och arrangemang.

- (4) I syfte att stödja arbetet för att säkerställa en övergripande strategi för migrationshanteringen som grundas på ett ömsesidigt förtroende och solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser mellan medlemsstaterna och EU:s institutioner, med målet att säkerställa en gemensam hållbar unionspolitik om asyl och invandring, bör medlemsstaterna stödjas med hjälp av lämpliga finansiella resurser i form av Asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
- (5) Fonden bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter.
- (6) Fonden bör bygga vidare på de resultat och investeringar som uppnåtts med stöd från dess föregångare, dvs. Europeiska flyktingfonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 573/2007/EG, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare som inrättades genom rådets beslut 2007/435/EG, Europeiska återvändandefonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 575/2007/EG för perioden 2007–2013 och Asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 516/2014. Den bör samtidigt beakta all relevant ny utveckling.
- (7) Fonden bör stödja en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, bland annat genom att främja gemensamma åtgärder på asylområdet, inbegripet medlemsstaternas insatser för att ta emot personer i behov av internationellt skydd genom vidarebosättning och överföring av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd mellan medlemsstaterna, stödja integreringsstrategier samt en effektivare politik för laglig migration för att säkerställa unionens långsiktiga konkurrenskraft och framtiden för den europeiska sociala modellen och att minska incitamenten för irreguljär migration genom en hållbar politik på området återvändande och återtagande. Fonden bör stödja en förstärkning av samarbetet med tredjeländer för att stärka förvaltningen av flödena av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd, vägarna för laglig migration och bekämpa irreguljär migration och säkerställa ett hållbart återvändande och effektivt återtagande i tredjeländer.
- (8) Migrationskrisen betonade behovet av att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet för att säkerställa effektiva asylförfaranden för att förhindra sekundära förflyttningar, tillhandahålla enhetliga och lämpliga mottagningsvillkor för sökande av internationellt skydd, enhetliga standarder för att bevilja internationellt skydd och lämpliga rättigheter och förmåner för personer som åtnjuter internationellt skydd. Samtidigt behövdes reformen för att införa ett rättvisare och mer ändamålsenligt system för att fastställa medlemsstaternas ansvar för sökande av internationellt skydd samt en unionsram för medlemsstaternas vidarebosättningsinsatser. Det är därför lämpligt att fonden ger ett ökat stöd till medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra det reformerade gemensamma europeiska asylsystemet.
- (9) Fonden bör också komplettera och förstärka den verksamhet som bedrivs av Europeiska unionens asylbyrå, inrättad genom förordning (EU) nr.../.. [förordningen

om Europeiska unionens asylbyrå]¹⁴ i syfte att underlätta och förbättra funktionen hos det gemensamma europeiska asylsystemet genom att samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna, främja unionens asyllagstiftning och de operativa normerna för asyl för att säkerställa en hög grad av enhetlighet grundad på höga skyddsnormer vad gäller förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och en bedömning av skyddsbehov i hela unionen, möjliggöra en hållbar och rättvis fördelning av ansökningar om internationellt skydd, underlätta en enhetlig bedömning av ansökningar om internationellt skydd i hela unionen, stödja medlemsstaternas insatser för vidarebosättning och tillhandahålla operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna för förvaltningen av deras asyl- och mottagningssystem, särskilt de vars system utsätts för ett oproportionerligt tryck.

- (10) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt gällande unionsrätt.
- (11) Partnerskap och samarbete med tredjeländer är en viktig del av unionens asylpolitik för att säkerställa en lämplig hantering av tillströmningen av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd. Med målet att ersätta de farliga och irreguljära inresorna med lagliga och säkra inresor till medlemsstaternas territorium för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer i behov av internationellt skydd, uttrycka solidaritet med länder i regioner till vilka eller inom vilka ett stort antal personer i behov av internationellt skydd har fördrivits genom att hjälpa till att minska trycket på dessa länder, bidra till att uppnå unionens migrationspolitiska mål genom att öka unionens inflytande gentemot tredjeländer samt effektivt bidra till globala vidarebosättningsinitiativ genom att tala med en röst i internationella forum och med tredjeländer bör fonden ge ekonomiska incitament till genomförandet av unionens ram för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
- (12) Med beaktande av de stora migrationsströmmarna till unionen under de senaste åren och vikten av att säkerställa sammanhållningen i våra samhällen är det centralt att stödja medlemsstaternas strategier för att i ett tidigt skede integrera tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, även på de prioriterade områden som anges i handlingsplanen för integration av tredjelandsmedborgare som antogs av kommissionen 2016.
- (13) För att öka effektiviteten, erhålla största möjliga mervärde för unionen och säkerställa att unionens respons för att främja integrationen av tredjelandsmedborgare är konsekvent bör de åtgärder som finansieras genom fonden vara specifika och komplettera de åtgärder som finansieras genom Europeiska socialfonden+ (ESF+), och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf). Åtgärder som finansieras genom denna fond bör stödja åtgärder som är anpassade till behoven hos tredjelandsmedborgare och som generellt sett genomförs i ett tidigt skede av integrationsprocessen samt horisontella åtgärder till stöd för medlemsstaternas kapacitet på integrationsområdet, medan mer långsiktiga insatser för tredjelandsmedborgare bör finansieras genom Eruf och ESF+.
- (14) I detta sammanhang bör medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av fonden vara skyldiga att samarbeta och inrätta

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] (EUT L ..., [datum], s. ...).

samordningsmekanismer med de myndigheter som medlemsstaterna har utsett för att förvalta ESF+ och Erufs interventioner och vid behov med deras förvaltande myndigheter och de förvaltande myndigheterna avseende andra unionsfonder som bidrar till integrationen av tredjelandsmedborgare.

- (15) Fondens genomförande på detta område bör överensstämma med unionens gemensamma grundprinciper om integration, såsom dessa närmare anges i det gemensamma integrationsprogrammet.
- (16) Det är lämpligt att de medlemsstater som så önskar i sina program får föreskriva att integrationsåtgärder i den utsträckning det krävs för ett ändamålsenligt genomförande av sådana åtgärder får omfatta mycket nära släktingar till tredjelandsmedborgare. Begreppet ”mycket nära släkting” bör förstås som att det avser makar, partner och andra personer med direkta familjeband i ned- eller uppstigande led till den tredjelandsmedborgare som är föremål för integrationsåtgärder och vilka annars inte skulle omfattas av fondens tillämpningsområde.
- (17) Med tanke på den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhällets organisationer har på integrationsområdet och för att underlätta dessa enheters tillgång till unionsfinansiering bör fonden göra det lättare för lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer att genomföra integrationsåtgärder, inklusive genom användning av den tematiska delen och genom en högre samfinansieringssats för dessa åtgärder.
- (18) Med tanke på de långsiktiga ekonomiska och demografiska utmaningar som EU står inför är det nödvändigt att inrätta välfungerande lagliga migrationsvägar till EU för att bevara unionen som ett attraktivt mål för migranter och säkerställa välfärdssystemens hållbarhet och tillväxten i EU:s ekonomi.
- (19) Fonden bör stödja medlemsstaterna när det gäller att utforma strategier för att organisera laglig migration och stärka kapaciteten att generellt utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera alla invandrings- och integrationsstrategier, politik och åtgärder för tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, även unionsrättsakter. Fonden bör också stödja informationsutbyte, bästa praxis och samarbete mellan olika förvaltningsavdelningar och förvaltningsnivåer samt mellan medlemsstaterna.
- (20) En effektiv återvändandepolitik är en väsentlig del av den övergripande migrationsstrategi som unionen och dess medlemsstater eftersträvar. Fonden bör stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att effektivt genomföra och vidareutveckla gemensamma standarder för återvändande, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹⁵, och för att skapa en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande. För en hållbar återvändandepolitik bör fonden också stödja relaterade åtgärder i tredjeländer, till exempel återintegrering av personer som återvänder.
- (21) Medlemsstaterna bör i första hand använda frivilligt återvändande. För att främja frivilligt återvändande bör medlemsstaterna överväga incitament såsom förmånsbehandling i form av ökat bistånd i samband med återvändandet för personer som återvänder frivilligt. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i både de

¹⁵

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

återvändande personernas och myndigheternas intresse med avseende på kostnadseffektiviteten.

- (22) Frivilliga och påtvingade återvändanden är dock sammankopplade och ömsesidigt stärkande, och medlemsstaterna bör därför uppmuntras att stärka komplementariteten mellan dessa två återvändandeformer. Möjligheten till avlägsnanden är en viktig faktor som bidrar till integriteten hos systemen för asyl och laglig migration. Fonden bör därför stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta och genomföra avlägsnanden, i tillämpliga fall i enlighet med normer som fastställs i unionsrätten, och med full respekt för de återvändandes grundläggande rättigheter och värdighet.
- (23) Särskilda stödåtgärder för återvändande personer i medlemsstaterna och i återvändandeländerna kan förbättra villkoren för återvändande och förbättra deras återanpassning.
- (24) Återtagandeaftal och andra arrangemang är en viktig del av unionens återvändandepolitik och ett centralt redskap för en effektiv hantering av migrationsströmmar, eftersom de underlättar ett snabbt återvändande av irreguljära migranter. Dessa avtal och andra arrangemang är en viktig del av ramen för dialog och samarbete med de tredjeländer som är ursprungs- eller transitländer för irreguljära migranter, och deras genomförande i tredjeländerna bör stödjas eftersom det gynnar effektiviteten i återvändandepolitiken på nationell nivå och unionsnivå.
- (25) Utöver det stöd till återvändande som föreskrivs i denna förordning bör fonden också stödja andra åtgärder för att bekämpa irreguljär migration, ta itu med incitament till irreguljär migration eller kringgående av befintliga regler för laglig migration, och därigenom värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem.
- (26) Anställning av irreguljära migranter utgör en pullfaktor för olaglig migration och undergräver utvecklingen av en politik för arbetskraftens rörlighet som bygger på lagliga migrationssystem. Fonden bör därför, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG¹⁶ varigenom anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU förbjuds och det föreskrivs sanktioner mot arbetsgivare som överträder detta förbud.
- (27) Fonden bör, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU¹⁷ där det fastställs bestämmelser om hjälp och stöd för samt skydd av offer för människohandel.
- (28) Fonden bör komplettera och stärka de åtgärder som vidtas på återvändandeområdet av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624¹⁸, och som därför bidrar till en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning enligt definitionen i artikel 4 i förordningen.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (29) Effektivitet samt synergier och konsekvens med andra unionsfonder bör eftersträvas, och överlappningar mellan åtgärder bör undvikas.
- (30) Åtgärder som vidtas i och i förhållande till tredjeländer och som stöds genom fonden bör komplettera andra åtgärder utanför unionen som stöds genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller landet eller regionen i fråga och unionens internationella åtaganden. När det gäller den externa dimensionen bör fonden inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i migrationshanteringen på områden av intresse för unionens migrationspolitik.
- (31) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens interventioner kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Det ekonomiska stöd som lämnas enligt denna förordning bör därför i synnerhet bidra till att stärka kapaciteten på nationell och EU-nivå på området asyl och migration.
- (32) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på området asyl och migration, om det finns en tydlig risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket för asyl och återvändande eller om brister har konstaterats på det relevanta området i en utvärderingsrapport som gjorts inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket eller av Europeiska unionens asylbyrå, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om användningen av driftsstöd inom ramen för denna fond.
- (33) Fonden bör återspegla behovet av ökad flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs så att de politiska och särskilda mål som fastställs i denna förordning kan uppnås.
- (34) I den här förordningen bör de preliminära beloppen till medlemsstaterna fastställas, vilka består av ett fast belopp och ett belopp som beräknas på grundval av de kriterier som anges i bilaga I och vilka avspeglar de behov och det tryck som olika medlemsstater erfar inom områdena asyl, integration och återvändande.
- (35) Dessa preliminära belopp bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att ta hänsyn till förändringar i migrationsströmmarna och åtgärda behoven i förvaltningen av asyl- och mottagningssystemen och integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna samt bekämpa irreguljär migration genom en effektiv och hållbar återvändandepolitik bör medlemsstaterna tilldelas ett ytterligare belopp efter halva tiden med hänsyn till utnyttjandegraden. Beloppet bör baseras på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med bilaga I för att återspegla förändringarna i medlemsstaternas utgångsläge.
- (36) För att bidra till att det politiska målet för denna fond uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att deras program omfattar åtgärder som tar itu med de särskilda målen för denna förordning, att de prioriteringar som väljs överensstämmer med de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att det genom fördelningen av medel mellan målen säkerställs att det övergripande politiska målet kan uppnås.
- (37) Eftersom utmaningarna på migrationsområdet ständigt förändras finns det ett behov av att anpassa tilldelningen av medel till förändringar i migrationsströmmarna. För att

reagera på akuta behov och förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av medlen att periodvis, genom en tematisk del, tilldelas särskilda åtgärder, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och ytterligare stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser.

- (38) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.
- (39) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för fonden kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den ursprungliga tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder som kräver samarbete eller åtgärder som är nödvändiga för att ta itu med utveckling i unionen som kräver att ytterligare medel ställs till förfogande för en eller flera medlemsstater.
- (40) Fonden bör bidra till att täcka driftskostnader som rör asyl och återvändande och göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla kapacitet som är avgörande för den tjänsten för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen för fonden och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.
- (41) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för denna fond på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör fonden också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom fondens tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (42) I syfte att stärka unionens kapacitet att omedelbart hantera ett oförutsett eller oproportionerligt hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en stor eller oproportionerlig inströmning av tredjelandsmedborgare vilket ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och försvarsanläggningar, system för hantering av asyl och migration samt asyl- och migrationsförfaranden, eller ett hårt migrationstryck i tredjeländer på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med den ram som fastställs i denna förordning.
- (43) Genom denna förordning bör det säkerställas att den verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverk som inrättats genom rådets beslut 2008/381/EG¹⁹ fortsätter, och ekonomiskt stöd bör ges i enlighet med dess mål och uppgifter.
- (44) Det politiska målet för denna fond kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena av InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer, på ett proportionellt sätt och utan att duplicera eller utestänga privat finansiering, eller snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt europeiskt mervärde.

¹⁹ 2008/381/EG: Rådets beslut av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

- (45) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela fonden som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i [hänvisningen ska vid behov uppdateras enligt det nya interinstitutionella avtalet: punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning]²⁰ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (46) Förordning (EU) nr [budgetförordningen] är tillämplig på denna fond. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier.
- (47) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör fonden ingå som en del av ett sammanhängande ramverk som består av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (48) Genom förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av unionens medel som genomförs genom delad förvaltning. Det är därför nödvändigt att specificera målen för AMF och att fastställa särskilda bestämmelser om den typ av verksamhet som kan finansieras genom AMF.
- (49) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av de särskilda målen för åtgärderna och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör omfatta beaktande av användning av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader, samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, enligt vad som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (50) I enlighet med budgetförordningen²¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013²², rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95²³, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²⁴ och rådets förordning (EU) 2017/1939²⁵ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får

²⁰ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1;
http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC

²¹ EUT C , , s. .

²² EUT C , , s. .

²³ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²⁴ EUT C , , s. .

²⁵ Rådets förordning (EU) 2017/1371 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller andra straffbara gärningar som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²⁶. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen för att ge kommissionen, Olaf och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (51) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (52) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU²⁷ är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för fondens regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (53) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande ”Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden”²⁸, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella strategier och program beaktar de särskilda utmaningar som de yttersta randområdena ställs inför vid migrationshanteringen. Fonden stöder dessa medlemsstater med lämpliga resurser för att bistå dessa regioner med att hantera migrationen på ett hållbart sätt och hantera eventuella pressade situationer.
- (54) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver denna fond utvärderas på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondens faktiska konsekvenser. För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av fondens särskilda mål. Genom dessa gemensamma indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka fondens genomförande

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

²⁷ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

²⁸ COM(2017) 623 final.

i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning.

- (55) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, kommer denna fond att bidra till att rationalisera klimatinsatser och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten ska stödja klimatmålen. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av fonden och omprövas i samband med relevant utvärderings- och översynsarbete.
- (56) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till större samfinansiering i bilaga IV, driftsstöd samt för att ytterligare utveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
- (57) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁹. Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser arrangemangen för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (58) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i unionen i överensstämmelse med den gemensamma politiken för asyl och internationellt skydd och med den gemensamma invandringspolitiken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (59) I enlighet med artikel 3 i protokollet om [Förenade kungarikets] och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [deltar/har] Irland [inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland/anmält att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning].

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (60) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (61) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning till giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) .../2021 [förordningen om den fleråriga budgetramen].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
2. I förordningen fastställs fondens mål, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *sökande av internationellt skydd*: en sökande enligt definitionen i artikel 2[x] i förordning (EU) .../.. (förordningen om asylförfarande)³⁰.
- (b) *person som beviljats internationellt skydd*: i enlighet med artikel [2].2 i förordning (EU) .../.. (skyddsgrundsförordningen)³¹.
- (c) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom unionens budget, inbegripet blandfinansieringsinstrument enligt definitionen i artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd eller finansieringsinstrument från unionens budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.
- (d) *familjemedlem*: en tredjelandsmedborgare enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas genom fonden.
- (e) *humanitärt mottagande*: i enlighet med artikel [2] i förordning (EU) .../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]]³².

³⁰ EUT C , , s. .

³¹ EUT C , , s. .

- (f) *avlägsnande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/115/EG.
- (g) *vidarebosättning*: i enlighet med definitionen i artikel [2] i förordning (EU) ../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
- (h) *återvändande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
- (i) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i enlighet med definitionen i artikel 20.1 i EUF-fördraget. Hänvisningar till tredjelandsmedborgare ska anses omfatta statslösa personer och personer med obestämd nationalitet.
- (j) *utsatt person*: en person enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas enligt fonden.

Artikel 3

Fondens mål

1. Fondens politiska mål ska vara att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i överensstämmelse med unionens relevanta regelverk och i enlighet med unionens åtaganden när det gäller grundläggande rättigheter.
2. Inom ramen för de politiska mål som anges i punkt 1 ska fonden bidra till att följande särskilda mål uppnås:
 - (a) Stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.
 - (b) Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare.
 - (c) Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.
3. Inom ramen för de särskilda mål som fastställs i punkt 2 ska fonden genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 4

Tillämpningsområde för stödet

1. Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska fonden särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.
2. För att uppnå målen för denna förordning får fonden stödja de åtgärder som överensstämmer med unionens prioriteringar i den mening som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer, när det är lämpligt, i enlighet med artiklarna 5 och 6.
3. Målen för denna förordning ska stödja åtgärder med inriktning på en eller flera målgrupper som omfattas av artiklarna 78 och 79 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till fonden

Fonden ska vara öppen för tredjeländer i enlighet med de villkor som fastställs i ett särskilt avtal som omfattar tredjelandets deltagande i Asyl- och migrationsfonden, under förutsättning att avtalet

- säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i fonden,
- fastställer villkoren för deltagande i fonden, inklusive beräkningen av ekonomiska bidrag till fonden och deras administrativa kostnader. Dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i budgetförordningen,
- inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över fonden,
- garanterar unionens rättigheter att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 6

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:
 - (a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - (1) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - (2) Ett tredjeland som är associerat till fonden.
 - (3) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där.
 - (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.
3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 7

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att ge målen för denna förordning ett mervärde.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls på grundval av denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.
3. Fonden ska genomföras enligt delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel [62.1 a, b och c] i budgetförordningen.

Artikel 8

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av fonden för perioden 2021–2027 ska vara 10 415 000 000 EUR i löpande priser.
2. De finansiella medlen ska användas enligt följande:
 - (a) 6 249 000 000 EUR ska anslås till de program som genomförs enligt delad förvaltning.
 - (b) 4 166 000 000 EUR ska anslås till den tematiska delen.
3. Av finansieringsramen ska upp till 0,42 % anslås till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ såsom anges i artikel 29 i förordning EU ../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 9

Allmänna bestämmelser om genomförande av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 8.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt genom den tematiska delen genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess beståndsdelar, dvs.

- a) särskilda åtgärder,
- b) unionsåtgärder,
- c) bistånd i nödsituationer,
- d) vidarebosättning,
- e) stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser, och
- f) det europeiska migrationsnätverket.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också få stöd från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för tillmötesgå brådskande behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II.
3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna genom direkt eller indirekt förvaltning, ska det säkerställas att de utvalda projekten inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
4. När finansiering från den tematiska delen används genom delad förvaltning ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU)../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna påverkas av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen. Kommissionen ska anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110] i budgetförordningen för den tematiska delen där det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificeras belopp för var och en av de beståndsdelar som anges i punkt 1. I finansieringsbesluten ska det, i tillämpliga fall, anges det totala belopp som är reserverat för blandfinansieringsinsatser.
6. Den tematiska delen ska särskilt stödja åtgärder som omfattas av genomförandeåtgärd 2 b i bilaga II som genomförs av lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer.
7. Efter antagandet av ett sådant finansieringsbeslut som avses i punkt 5 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta.
8. Dessa finansieringsbeslut kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera beståndsdelar i den tematiska delen.

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE ENLIGT DELAD FÖRVALTNING

Artikel 10

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 8.2 a och de ytterligare resurser som ska genomföras genom delad förvaltning enligt kommissionens beslut om den tematiska delen som avses i artikel 9.
2. Stöd enligt detta avsnitt ska användas genom delad förvaltning i enlighet med artikel [63] i budgetförordningen och förordning (EU) ../. [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 11

Budgetmedel

1. De medel som anges i artikel 8.2 a ska preliminärt anslås till de nationella program (nedan kallade *program*) som genomförs av medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning enligt följande:
 - (a) 5 207 500 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med bilaga I.
 - (b) 1 041 500 000 EUR till medlemsstaterna för justering av tilldelningen till programmen såsom avses i artikel 14.1.
2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelas, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 8.2 b.

Artikel 12

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärder som förtecknas i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.
6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från fonden fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.
7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på

- (a) det totala bidraget, inbegripet de offentliga och privata bidragen, eller
- (b) endast det privata bidraget.

Artikel 13

Program

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och motsvarar unionens prioriteringar och utmaningar på området migrationsförvaltning, och stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas.
2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i ett tidigt skede involveras i att utarbeta programmen avseende sina befogenhetsområden. Kommissionen ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens asylbyrå om utkasten till program för att säkerställa konsekvens och komplementaritet i byråernas och medlemsstaternas åtgärder.
3. Kommissionen får involvera Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i de övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, när det är lämpligt, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av fonden är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar.
4. Efter en övervakningsåtgärd som utförts i enlighet med förordning (EU) [../..] [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] eller antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen, och i förekommande fall med Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, utvärdera hur resultaten ska hanteras, däribland eventuella brister eller problem kring kapacitet och beredskap och ska utföra rekommendationerna genom sitt program.
5. Vid behov ska det berörda programmet ändras för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 4. Beroende på effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen.
6. I samarbete och samråd med kommissionen och de relevanta byråerna, i enlighet med deras befogenheter och beroende på vad som är tillämpligt, får medel inom programmen omfördelas för att ta itu med de rekommendationer som avses i punkt 4 och som har ekonomiska konsekvenser.
7. Medlemsstaterna ska särskilt eftersträva de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV. I händelse av oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra förteckningen över de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV.

8. Om en medlemstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland med hjälp av stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds.
9. Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU)/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabell 1 i bilaga VI.

Artikel 14

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 11.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 b–5 i bilaga I. Finansieringen ska gälla för perioden från och med kalenderåret 2025.
2. Om minst 10 % av den ursprungliga tilldelningen för ett program som avses i artikel 11.1 a inte har täckts av betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel [85] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1.
3. Vid tilldelning av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska man, om lämpligt, beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i den prestationsram som avses i artikel [12] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 15

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i linje med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få ytterligare tilldelning till sina program.
2. Medlemsstaterna kan, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 11.1, erhålla ett tilläggsbelopp, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet och används för att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.
3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.

Artikel 16

Resurser för unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]

1. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på 10 000 EUR för varje vidarebosatt person i enlighet med unionens riktade vidarebosättningsprogram. Detta bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstaterna genom en ändring av deras program förutsatt att den person avseende vilken bidraget tilldelas faktiskt har vidarebosatts i enlighet med unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.
4. Medlemsstaterna ska bevara den information som är nödvändig för att de vidarebosatta personerna ska kunna identifieras och dagen för deras vidarebosättning ska kunna fastställas på ett riktigt sätt.

Artikel 17

Resurser för att stödja genomförandet av förordning ../.. [Dublinförordningen]

1. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd för vilken medlemsstaten blir ansvarig från den tidpunkt då medlemsstaten befinner sig i utmanande omständigheter enligt definitionen i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].
2. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd som tilldelas medlemsstaten och som inte omfattas av den tilldelande medlemsstatens rättvisa andel.
3. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per sökande som har beviljats internationellt skydd för att genomföra integrationsåtgärder.
4. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per person avseende vilken medlemsstaten kan visa, på grundval av en uppdatering av de uppgifter som anges i artikel 11 d i förordning ../.. [Eurodacförordningen], att personen har lämnat medlemsstatens territorium, antingen på obligatorisk eller frivillig basis, i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande.
5. En medlemsstat ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [500] EUR för varje sökande av internationellt skydd som överförts från en medlemsstat till en annan, för varje sökande som överförts i enlighet med artikel 34 i första stycket led c i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen] och, i tillämpliga fall, för varje sökande som överförts enligt artikel 34 j led g i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].
6. De belopp som avses i denna artikel ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.
7. De ytterligare belopp som avses i punkterna 1–5 ska tilldelas medlemsstaternas program under förutsättning att den person avseende vilken bidraget tilldelas, beroende på vad som är tillämpligt, faktiskt har överförts till en medlemsstat, faktiskt har återvänt eller registrerats som sökande i den ansvariga medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].

8. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.

Artikel 18

Driftsstöd

1. Driftsstöd utgör den del av en medlemsstats tilldelning som kan användas som stöd för de myndigheter som är ansvariga för att fullgöra de uppgifter och tjänster som utgör en offentlig tjänst för unionen.
2. En medlemsstat får använda upp till 10 % av det belopp som tilldelats enligt fonden till dess program för att finansiera driftsstöd enligt målen i artikel 3.2 a och 3.2 c.
3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk för asyl och återvändande.
4. Medlemsstaterna ska i programmet och i den årliga prestationsrapport som avses i artikel 30 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå målen för denna förordning. Före godkännandet av programmet ska kommissionen, tillsammans med Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har uttryckt sin avsikt att använda driftsstöd. Kommissionen ska ta hänsyn till den information som tillhandahålls av dessa medlemsstater och, i förekommande fall, tillgängliga uppgifter mot bakgrund av de övervakningsåtgärder som genomförs i enlighet med förordning (EU) .../. [Förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] och förordning (EU) nr 1053/2013 och som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
5. Driftsstödet ska riktas till särskilda uppgifter och tjänster i enlighet med bilaga VII.
6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 19

Tillämpningsområde

Unionsstöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 20

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, som genomförs i enlighet med målen för denna förordning.
2. På kommissionens initiativ får fonden utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning som anges i artikel 3 och i enlighet med bilaga III.
3. Unionsåtgärderna får tillhandahålla finansiering i alla de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.
4. Bidrag som genomförs genom direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.
5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.
6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återkrav av medel från mottagare och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. De bestämmelser som fastställs i artikel [X i] förordning (EU)..../. [efterträdare till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 21

Det europeiska migrationsnätverket

1. Fonden ska stödja det europeiska migrationsnätverket och ge det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet och framtida utveckling.
2. Det belopp som avsatts för det europeiska migrationsnätverket på grundval av de årliga anslagen för fonden och arbetsprogrammet där prioriteringarna för dess verksamhet fastställs ska efter styrelsens godkännande antas av kommissionen i enlighet med artikel 4.5 a i beslut 2008/381/EG (i dess ändrade lydelse). Kommissionens beslut ska utgöra ett finansieringsbeslut enligt artikel [110] i budgetförordningen. För att säkerställa att resurser snabbt finns tillgängliga får kommissionen anta arbetsprogrammet för det europeiska migrationsnätverket i ett separat finansieringsbeslut.
3. Ekonomiskt stöd för verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket ska ges i form av bidrag till de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 3 i beslut 2008/381/EG och upphandling i tillämpliga fall, i enlighet med budgetförordningen.

Artikel 22

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutas inom ramen för denna fond ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och avdelning X i budgetförordningen.

Artikel 23

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Fonden får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

Artikel 24

Revision

Revisioner av användningen av unionens bidrag som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i förordning (EU) [förordning om finansiella regler tillämpliga på unionens allmänna budget].

Artikel 25

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet, i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende fonden och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats fonden ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning.

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 26

Bistånd i nödsituationer

1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation som är en konsekvens av en eller flera av följande omständigheter:
 - (a) Ett hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en stor eller oproportionerlig inströmning av tredjelandsmedborgare vilket ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och förvarsanläggningar, asyl- och migrationshanteringssystem samt asyl- och migrationsförfaranden.

- (b) Genomförandet av mekanismer för tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG³³.
 - (c) Ett hårt migrationstryck i tredjeländer, inbegripet då personer i behov av skydd kan vara strandsatta på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter, särskilt då det kan ha en effekt på migrationsströmmarna mot EU.
2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.
 3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 och bilaga I, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.
 4. Bidrag som genomförs genom direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

Artikel 27

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom fonden kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder inom ramen för delad förvaltning, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas på dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de handlingar där villkoren för stödet fastställs.
2. Åtgärder som certifierats med en spetskompetensstämpel eller som uppfyller de kumulativa, jämförande villkoren, dvs. att
 - (a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,
 - (b) de uppfyller minimikvalitetskraven för denna inbjudan att lämna förslag,
 - (c) de inte får finansieras enligt denna inbjudan att lämna förslag på grund av budgetbegränsningar,

de får motta stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel [67.5] i förordning (EU)... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel [8] i förordning (EU)... [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond som ger stöd ska tillämpas.

³³ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

UNDERAVSNITT 1 GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel [43.3 h.i iii] i budgetförordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den information om prestationerna som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.
3. Indikatorer för rapportering om fondens framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Prestationsrapporteringssystemet ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och i tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.
5. För att säkerställa en effektiv bedömning av fondens framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 i syfte att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det är nödvändigt, och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet för information om projekten som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

Artikel 29

Utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsöversyn och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för fonden.
2. Halvtidsöversynen och efterhandsutvärderingen ska utföras i god tid för att kunna bidra till beslutsprocessen.

DELAVSNIITT 2 REGLER FÖR DELAD FÖRVALTNING

Artikel 30

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma dag varje efterföljande år till och med år 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in en årlig prestationsrapport i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in år 2023 ska omfatta genomförandet av programmet under perioden till den 30 juni 2022.
2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om följande:
 - (a) Framsteg med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel [37] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].
 - (b) Eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.
 - (c) Komplementaritet mellan de åtgärder som stöds av fonden och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer.
 - (d) Programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner.
 - (e) Genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder.
 - (f) Uppfyllandet av de tillämpliga nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.
 - (g) Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden i enlighet med de belopp som avses i artikel 16.1.
 - (h) Antalet sökande av internationellt skydd och personer som beviljats internationellt skydd som överförs från en medlemsstat till en annan i enlighet med artikel 17.
3. Kommissionen får lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporten anses vara godkänd.
4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 31

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper

som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra interventionstyperna i enlighet med artikel 32.

2. Dessa indikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13, 18, 28 och 31 ska tilldelas kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13, 18, 28 och 31 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13, 18, 28 och 31 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av samordningskommittén för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 30.4.

Artikel 34

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för fonden får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan fonden och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare, asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 35

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Asyl- och migrationsfonden (AMF).

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Rubrik 4 (Migration och gränsförvaltning). Avdelning 10: Migration

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ **en ny åtgärd**

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁴

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

EU kommer även i fortsättningen ställas inför stora utmaningar på migrationsområdet under programperioden 2021–2027. I migrationsagendan³⁵, vilket bekräftats i de regelbundna rapporterna om dess genomförande³⁶, har det fastställts åtgärder för att minska incitamenten till irreguljär migration, insatser för att rädda liv till sjöss och säkra unionens yttre gränser samt åtgärder till stöd för en stark gemensam asylpolitik och en ny politik för laglig migration. Vad gäller den externa dimensionen, det fortsatta genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet³⁷, partnerskapsramen³⁸ och de gemensamma åtgärderna med avseende på den centrala Medelhavsrutten har antalet anländande minskat med nästan 30 % jämfört med 2014.

För att befästa denna utveckling har kommissionen inlett en reform av det gemensamma europeiska asylsystemet, med ett inslag om solidaritet och ansvarstagande i Dublinsystemet³⁹ och ett förslag om att inrätta en permanent unionsram för vidarebosättning⁴⁰, som håller på att förhandlas fram. Handlingsplanen för integration av tredjelandsmedborgare⁴¹ och den förnyade handlingsplanen för att främja en effektiv återvändandepolitik i Europeiska unionen⁴² inleddes 2016 respektive 2017. Kommissionen har också lagt fram förslag om laglig migration i och med översynen av blåkortsdirektivet som håller på att förhandlas

³⁴ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

³⁵ COM(2015) 240 final av den 13 maj 2015.

³⁶ COM(2017) 558 final av den 27 september 2017 och COM(2018) 250 final av den 14 mars 2018.

³⁷ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

³⁸ COM(2016) 385 final av den 7 juni 2016.

³⁹ COM(2016) 270 final av den 4 maj 2016.

⁴⁰ COM(2016) 468 final av den 13 juli 2016.

⁴¹ COM(2016) 377 final av den 7 juni 2016.

⁴² COM(2017) 200 final av den 2 mars 2017.

fram⁴³, och genomför en utvärdering av ramen för laglig migration för att kartlägga eventuella brister samt möjliga sätt att förenkla och rationalisera den.

Fonden kommer att stödja de fortsatta behoven på områdena för asyl, integration och återvändande samtidigt som dess tillämpningsområde anpassas för att stödja den framtida utvecklingen av lagstiftningen och mandaten för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och Europeiska unionens asylbyrå. Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Fonden kommer att stödja åtgärder som rör den yttre dimensionen, som ett komplement till de åtgärder som stöds genom det kommande instrumentet för yttre åtgärder.

Utan att det påverkar tillämpningen av framtida politisk utveckling kommer eventuella framtida lagstiftningsförslag på detta område att omfatta en egen separat finansieringsöversikt över medel som kan täckas antingen av finansieringsramen för denna fond eller någon annan ytterligare finansiering som finns tillgänglig i den fleråriga budgetramen.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” menas det värde en unionsinsats tillför som går utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Utmaningarna i fråga om asyl och migration är av naturen sammanlänkade och gränsöverskridande, och kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. En integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser och fullbordandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem är de effektivaste sätten att dela på detta ansvar och de ekonomiska konsekvenserna mellan medlemsstaterna på ett rättvist sätt. Det är nödvändigt med EU-finansiering på området integration av tredjelandsmedborgare för att öka kvaliteten på stödet till de nyanlända i ett tidigt skede efter ankomsten, vilket är avgörande för att säkerställa deras fullständiga inkludering i de europeiska samhällena på lång sikt om de får permanent skydd. EU:s rätt att agera på området för inrikes frågor härrör främst från avdelning V i EUF-fördraget (”området med frihet, säkerhet och rättvisa”): den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd, inbegripet partnerskap och samarbete med tredjeländer (artikel 78 i EUF-fördraget) och den gemensamma invandringspolitiken och återvändandepolitiken, inbegripet ingående av återtagandeavtal med tredjeländer (särskilt artikel 79.2 och 79.4 i EUF-fördraget)

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Den preliminära utvärderingen av asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) visade att EU-stödet, som utgör en del av det politiska gensvaret, har bidragit till politiska resultat och gett ett mervärde. Trots att EU:s fonder är relativt små jämfört med de utmaningar som krisen har orsakat har de tillhandahållit ett mervärde genom att stödja åtgärder med en gränsöverskridande dimension, öka den nationella kapaciteten och optimera förfaranden som rör migrationshantering samt öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan

⁴³ COM(2016) 378 final av den 7 juni 2016.

medlemsstaterna, särskilt genom bistånd i nödsituationer och omplaceringsmekanismen. Det förväntade mervärdet för unionen från fonden omfattar liknande verksamhetsområden samtidigt som det kan stödja genomförandet av det framtida regelverket samt den politiska utvecklingen på området asyl, laglig migration, integration och återvändande.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I halvtidsutvärderingarna av Amif för programperioden 2014–2020 samt efterhandsutvärderingarna av fonderna under programperioden 2007–2013 (instrument enligt programmet ”Solidaritets och hantering av migrationsströmmar” (Solid)) har gett resultaten nedan:

Relevans, tillämpningsområde och storlek

Det breda tillämpningsområdet för den nuvarande Amif säkerställde att den kunde stödja genomförandet av de nödvändiga åtgärderna på EU-nivå på migrationsområdet. Betydande budgetförstärkningar var nödvändiga till följd av migrationskrisen. Möjligheten att ge bistånd i nödsituationer, genom direkt förvaltning, har bidragit till att säkerställa fondens relevans genom att öka dess flexibilitet, men den användes i en betydligt högre omfattning än ursprungligen avsetts för att på ett lämpligt sätt hantera de stora migrationsutmaningarna. Dessutom återspeglar inte medel som fastställts i början av programperioden på grundval av statistik, förändringar i medlemsstaternas behov under genomförandeperioden. När det gäller tillhandahållande av ytterligare finansiellt stöd under programperioden, lämnar inte den fördelningsnyckel som fastställs i början av programperioden utrymme för flexibilitet, vilket skulle kunna påverka fondens effektivitet och ändamålsenlighet.

Ändamålsenlighet

Den nuvarande Amif anses vara ändamålsenlig och bidrar till sina mål. Migrationskrisen påverkar dess effektivitet, eftersom de utmaningar som fonden ska krävs för att möta de ökade. Möjligheten att använda bistånd i nödsituationer lyftes allmänt fram som avgörande för att fonderna ska kunna reagera på ändrade omständigheter. Utvärderingarna visar att en kombination av genomförandemodeller på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet är ett effektivt sätt att uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemekanismerna bör behållas.

Å andra sidan visar utvärderingarna att det fortfarande råder bristande flexibilitet, vilket ska balanseras med förutsägbarhet, eftersom de ansvariga myndigheterna och stödmottagarna behöver finansiell säkerhet och rättssäkerhet för att planera genomförandet av fonden under hela programperioden, som en begränsning av deras effektivitet. Den nuvarande Amif omfattar inte en finansieringsram som ska fördelas på de nationella programmen inom ramen för halvtidsöversynen, vilket begränsar möjligheten att tillhandahålla ytterligare finansiering till de nationella programmen. En annan begränsning är kopplad till det faktum att halvtidsöversynen endast kan användas vid en förutbestämd tidpunkt under genomförandeperioden. Migrations- och säkerhetskriserna har visat att det behövdes flexibilitet från början av programperioden och framåt för att kunna reagera på förändringar på fältet.

I halvtidsutvärderingarna noterades också behovet av en tydlig interventionslogik, och att mer fokuserade nationella program skulle öka effektiviteten genom att göra det möjligt att prioritera vissa mål, och vikten av ett fullständigt övervaknings- och utvärderingssystem, både för direkt och delad förvaltning. Då den utformas på ett tidigt stadium säkerställs en konsekvent och enhetlig övervakning av framstegen och ändamålsenligheten redan från början.

Effektivitet (inklusive förenkling och minskning av den administrativa bördan)

De berörda parterna har noterat framsteg när det gäller förenkling av förfarandena. Innovativa åtgärder (förenklade kostnadsalternativ, flerårig programplanering) anses vara till nytta. Inrättandet av gemensamma bestämmelser om genomförandet av Amif och fonden för inre säkerhet utgjorde ett stöd för länkarna mellan förvaltningen av de tre finansieringsinstrumenten, vilket ledde till ett nära samarbete mellan – och i vissa fall enandet av – de enheter som ansvarar för förvaltningen av de två fonderna.

Den administrativa bördan uppfatas fortfarande vara alltför hög av både förvaltningarna och stödmottagarna, vilket undergräver fondernas effektivitet. Ett exempel är att även om användningen av nationella regler för stödberättigande potentiellt kan minska den administrativa bördan är de regler för stödberättigande som tillämpas ibland alltför betungande. Förenklade kostnadsalternativ används inte i full utsträckning. Både för medlemsstaterna och kommissionen har också en relativt stor administrativ börda vid tillhandahållandet av bistånd i nödsituationer genom direkt förvaltning. Detta förutsätter att det upprättas ett detaljerat bidragsavtal under en kort tidsperiod och mer detaljerade rapporteringskrav gentemot kommissionen för stödmottagarna (jämfört med delad förvaltning). Det behövs tekniskt bistånd på tillräckligt hög nivå för att underlätta en framgångsrik förvaltning av fonden och ytterligare insatser för att förenkla tillgången till fonder för potentiella stödmottagare genom att tillhandahålla information om åtgärder och finansieringsmöjligheter. I den nuvarande Amif finns det ingen mekanism som syftar till att förbättra prestationer, såsom till exempel ett system med incitament som ytterligare skulle förbättra fondens effektivitet och ändamålsenlighet. I avsaknad av en sådan mekanism kunde de medlemsstater som presterat väl vid genomförandet av fonden inte belönas. Detta kunde ha ökat fondens effektivitet för att uppnå sina mål.

Samstämmighet

I efterhandsutvärderingarna betonas att vissa medlemsstater rapporterade att komplementariteten kunde ha förbättrats med hjälp av Europeiska socialfonden avseende integrationsåtgärder, och med de externa instrumenten när det gäller återintegreringsverksamhet. Genomförandet av de nuvarande fonderna visar att de åtgärder som vidtagits under utformnings-, planerings- och programplaneringsstadierna har underlättat samstämmigheten och komplementariteten med EU:s andra finansieringsinstrument. Fondernas format (nationella program som syftar till långsiktig kapacitet, bistånd i nödsituationer som syftar till att minska det omedelbara trycket och unionsåtgärder som utformats för att stödja gränsöverskridande samarbete) ansågs vara positivt. Att säkerställa samstämmighet och synergier är dock fortfarande en utmaning på tre huvudområden: att stödja målen för asyl och integration genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), stöd till gränsförvaltning, återvändande och återintegreringsåtgärder samt utveckla trygghetssystem i tredjeländer och slutligen att säkerställa samstämmighet mellan EU-fondernas interventioner på säkerhetsområdet.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Unionens mål på asyl- och migrationsområdet kommer att underbyggas genom en fullt samordnad uppsättning finansieringsinstrument, som inbegriper både inre och yttre aspekter. Det är viktigt att undvika överlappning med finansieringen genom andra EU-instrument genom att skiljelinjer och effektiva samordningsmekanismer upprättas. Den framtida AMF kommer att fungera som unionens särskilda instrument på området asyl och migration utöver andra relevanta finansieringsinstrument som, utifrån sina respektive utgångspunkter och stödområden, stärker de asyl- och migrationspolitiska målen. Den kommer att säkerställa komplementaritet med de andra finansieringsinstrumenten på området inrikes frågor,

inbegripet gränsförvaltnings- och viseringskomponenten i Fonden för integrerad gränsförvaltning, som kommer att stödja migrationshanteringen inom ramen för förvaltningen av unionens yttre gränser.

De framtida Eruf och ESF+ kommer att stödja migrationen inom ramen för deras tillämpningsområde och i ett längre perspektiv integreras en uppsättning politiska mål i dem.

Stöd till integrationen av tredjelandsmedborgare är en långsiktig process. Behovet av att investera i detta område kommer att fortsätta eller till och med öka under perioden 2021–2027. De grupper som är i störst behov av integrationsstöd är de asylsökande som troligtvis behöver internationellt skydd, liksom personer som åtnjuter internationellt skydd och migranter som anländer till EU genom förfaranden för familjeåterförening. Dessa grupper av personer har särskilda behov. Det behövs fortfarande särskild finansiering till förmån för dessa målgrupper, i synnerhet i ett tidigt skede av integrationsprocessen.

Därför kommer fonden att tillhandahålla särskild finansiering för åtgärder som särskilt riktar sig till tredjelandsmedborgare, särskilt under den tidiga integrationsfasen för tredjelandsmedborgares sociala och ekonomiska delaktighet, bland annat genom att tillhandahålla stöd till barns utbildning, samt för övergripande åtgärder som stöder medlemsstaternas integrationspolitik och integrationsstrategier. För asylsökande som omfattas av det reformerade Dublinsystemet kommer AMF att omfatta första mottagningsåtgärder, grundläggande stöd och utbildning och kommer också att ge stöd till dem som behöver återvända. Insatser inom olika temaområden för insatser på längre sikt, såsom integrering på arbetsmarknaden och social delaktighet till stöd för tredjelandsmedborgares integration kommer att stödjas genom den framtida Eruf, särskilt den framtida ESF+ och andra relevanta EU-fonder.

När det gäller **den yttre dimensionen** kommer fonden att kunna stödja den yttre dimensionen av EU:s interna politik. Detta stöd kommer att vara ett komplement till det framtida externa instrumentet som kommer att stödja migrationsförvaltningen genom de geografiska och tematiska komponenterna. Fonden skulle fortsätta att stödja vidarebosättning, kapacitetssuppleering i tredjeländer för att hantera migrationsströmmar och garantera skydd för migranterna och åtgärder före avresa från medlemsstaterna i syfte att underlätta integrationen av tredjelandsmedborgare i EU. På återvändandeområdet kommer den att fortsätta stödja genomförandet av återtagandeavtal med tredjeländer och återintegrering av återvändande personer, samt åtgärder för att förhindra irreguljär migration (t.ex. informationskampanjer, uppgiftsinsamling och spårning av migrationsströmmar och migrationsrutter.). En ny utveckling skulle göra det möjligt för fonden att stödja utvecklingen av program för rörlighet till EU på området för laglig migration och en möjlighet att ge incitament och stöd till (och i) tredjeländer för att ta emot och återintegrera personer som återvänder från EU på återvändandeområdet.

Behovet av komplementaritet mellan EU:s finansieringsinstrument kommer att inkludera en hänvisning avseende den externa dimensionen i artikel 10.2.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ begränsad varaktighet

☒ verkan från och med den 1.1.2021 till och med den 31.12.2027

☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ, beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁴⁴

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ av genomförandeorgan

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☒ tredjeländer eller organ som de har utsett

☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☒ EIB och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☒ offentligrättsliga organ

☒ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☒ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Den föreslagna fonden ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Den största delen av medlen kommer att tilldelas de nationella programmen under delad förvaltning. Återstoden kommer att tilldelas en tematisk del och kan användas för särskilda åtgärder (som genomförs av nationellt eller transnationellt av medlemsstaterna), unionsåtgärder (direkt/indirekt förvaltning), bistånd i nödsituationer (delad, direkt eller indirekt förvaltning), förflyttning och vidarebosättning (delad förvaltning) och det europeiska migrationsnätverket (direkt förvaltning).

⁴⁴

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Direkt/indirekt förvaltning:

Kommissionen ska direkt övervaka genomförandet av åtgärderna enligt de arrangemang som beskrivs i respektive bidragsavtal, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer, i tillämpliga fall, samt avtal med stödmottagarna.

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat ska inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för sitt program och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att ombes inrätta en övervakningskommitté som kommissionen ska delta i som rådgivare. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året. Den ska granska alla frågor som påverkar programmets förmåga att förverkliga programmålen.

Medlemsstaterna ska sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs i genomförandet av programmet och uppnåendet av delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella frågor som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden ska varje medlemsstat lämna in en slutlig resultatrappport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programmets resultat, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsredovisning, förvaltningsförklaring och revisionsmyndighetens yttrande om förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte ska anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska resultatet av varje program.

Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

I allmänhet:

Kommissionen ska göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i linje med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder som lydde under GD Migration och inrikes frågor 2007–2013 och halvtidsutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att vidta skräddarsydda åtgärder till stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stödja transnationella nätverk och verksamhet, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda åtgärder delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden, som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att regelbundet betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika förvaltningsformerna, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följt av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de styrker att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. De nya inslagen är bland annat följande:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, på vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i linje med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerig.

Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten upprepade gånger inte haft några betydande iakttagelser att rapportera i sina årliga rapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att bättre anpassa den till kontrollramen för ESI-fonderna och dess garantimodell och att ha en fortsatt låg felnivå i sina utgiftsprogram. Denna anpassning fortsätter i föreliggande förslag, där kontrollramen är konsekvent med de andra generaldirektorat som förvaltar ESI-fonderna.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen underutnyttjande av fonden av medlemsstaterna och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser medför ett förenklat regelverk genom en harmonisering av reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen för de olika fonderna med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning:

En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader.

Riskerna beror följaktligen främst på följande:

- Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både vad gäller bidrag (komplicerat att ersätta faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och vad gäller upphandling (ibland otillräckliga möjligheter att jämföra prisanbud på grund av ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har den specialkunskap som krävs).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risk för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks
- att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem.

De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

2.2.2. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Delad förvaltning:

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning

på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna att sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning:

Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de utbetalningar som gjorts av GD Migration och inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall användningen av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

När det gäller delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och regelbundenheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnats till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri. Liksom i den nuvarande programperioden (2014–2020)⁴⁵ är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 4: "Migration och gränsförvaltning"	Diff./Icke-diff. ⁴⁶	från Efta-länder ⁴⁷	från kandidatländer ⁴⁸	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
4	10.02.01 — Asyl- och migrationsfonden (AMF)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	10.01.01 – Stödutgifter till asyl- och migrationsfonden (tekniskt bistånd)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1042/2014 av den 25 juni 2014, bilaga I; kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015.

⁴⁶ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Migration och gränsförvaltning”
---	----------	----------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	917.755	1 438.910	1 457.632	1 611.404	1 630.882	1 650.750	1 665.667	—	10 373.000
	Betalningar	(2)	91 058	200 725	432 040	1.106.189	1.557.395	1.557.783	1.539.379	3.888.431	10 373.000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴⁹	Åtaganden = Betalningar	(3)	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	—	42.000
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	923.409	1 444.677	1 463.514	1 617.404	1 637.002	1 656.992	1 672.002	—	10 415.000
	Betalningar	=2+3	96 712	206 492	437 922	1.112.189	1.563.515	1.564.025	1.545.714	3.888.431	10 415.000

⁴⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10.329	11.473	13.046	13.046	13.046	13.046	13.046		87.032
Övriga administrativa utgifter		0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202		1.412
TOTALA anslag för rubrik 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	10.531	11.675	13.248	13.248	13.248	13.248	13.248		88.444

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag under samtliga rubriker i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	933.940	1456.352	1476.762	1630.652	1650.250	1670.240	1685.250	-	10 503.444
	Betalningar	107 242	218 167	451 170	1.125.437	1.576.763	1.577.272	1.558.962	3.888.431	10 503.444

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10.329	11.473	13.046	13.046	13.046	13.046	13.046	87.032
Övriga administrativa utgifter	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	1.412
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	10.531	11.675	13.248	13.248	13.248	13.248	13.248	88.444

Utanför RUBRIK 7⁵⁰ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	42.000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	42.000

TOTALT	16.185	17.442	19.130	19.248	19.368	19.490	19.583	130.444
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[För vägledning om eventuell delegering till genomförandeorganen av arbetsuppgifter knutna till programmets genomförande, se s. 8/9 ovan].

⁵⁰

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	65	73	84	84	84	84	84
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)⁵¹							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	8	8	8	8	8	8
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet	- vid huvudkontoret	1.					
	- vid delegationer	2.					
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT		76	84	95	95	95	95

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Personalen på 95 heltidsekvivalenter senast 2027 motsvarar den totala personal som krävs för genomförandet och förvaltningen av fonden. Den består av den personal som redan arbetar för Fonden för inre säkerhet vid GD Migration och inrikes frågor för AMF (utgångsläge: 66 heltidsekvivalenter = 6 kontraktsanställda, 22 assistenter, 36 tjänstemän varav 1 vid delegationen, 1 nationell expert och 1 anställd från bemanningsföretag) i april 2018 plus ytterligare personal (+6 assistenter, +23 tjänstemän, varav 2 för delegationerna). Nedan följer en beskrivning av uppgifterna för denna ytterligare personal. Planering, programplanering, kontakt med byråer (+1 assistent, 1 tjänsteman): - ge underlag för budgetförfarandet, - utgöra en länk mellan fonder och byråer (t.ex. bidrag/överenskommelser om delegering till byråer) Revisioner, Olaf, revisionsrätten (+5 tjänstemän): - utföra kontroller enligt beskrivningen ovan (efterhandskontroll, upphandlingskommitté, efterhandsrevision, internrevision och avslutande av räkenskaper), - följa upp revisioner som sköts av tjänsten för internrevision och revisionsrätten. Direkt förvaltning (+2 assistenter, +3 tjänstemän): - bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa årliga prioriteringar,
--------------------------------------	--

⁵¹

[Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

	- kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.), - förvalta förslags- och anbudsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden, - operativ förvaltning av projekt. Delad förvaltning (inkl. TF) (+1 assistent, +6 tjänstemän): - föra en politisk dialog med medlemsstaterna, - förvalta nationella program, - utarbeta riktlinjer åt medlemsstater, - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program. Synergier med andra fonder (+2 tjänstemän): - samordning med fonderna med en extern dimension, - samordning inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, - synergier och komplementaritet med andra fonder. Ekonomisk förvaltning (+2 assistenter): - finansiell initiering och kontroll, - bokföring, - övervakning och rapportering av måluppfyllelse, bl.a. i den årliga verksamhetsrapporten och i rapporter som utarbetas av en delegerad utanordnare. Personal för andra generaldirektorat som arbetar med finansiering (+4 tjänstemän): - handläggare som arbetar med genomförandet av fonderna (t.ex. utvärdering av tekniska rapporter från stödmottagare vid direkt förvaltning, översyn av årliga genomföranderapporter vid delad förvaltning).
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan skötas av extern personal.
Personal vid delegationerna	+2 tjänstemän: EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
- ☐ ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁵²

Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.